

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

2005. szeptember 13-án benyújtott kereset – Ott és társai kontra Bizottság

(T-349/05. sz. ügy)

(2005/C 315/22)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Martial Ott (Oberanven, Luxemburg), Fernando Lopez Tola (Luxembourg, Luxemburgi Nagyhercegség), Francis Weiler (Itzig, Luxemburg) (képviselők: G. Bounéou, F. Frabetti ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2004. évi előléptetési időszak alapján előléptetett tisztviselők listáját⁽¹⁾ annyiban, amennyiben ez a lista nem tartalmazza a felperesek nevét, valamint – ehhez kapcsolódóan – e határozat előkészítő aktusait;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2004. évi előléptetési időszakban az előmeneteli pontoknak a – különösen az előléptetési bizottságok ajánlásai alapján történt – megállapítását;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek által felhozott jogalapok megegyeznek azokkal, amelyekre a T-327/05. sz. ügy felperesei hivatkoznak.

⁽¹⁾ A Közigazgatási Tájékoztató 130. számában (2004.11.30.) közzétett lista

2005. szeptember 19-én benyújtott kereset – TF1 kontra Bizottság

(T-354/05. sz. ügy)

(2005/C 315/23)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Télévision française 1 SA (Boulogne, Franciaország) (képviselők: J-P. Hordies és C. Smits ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a France Télévisionnak fizetendő előfizetési díjról szóló, 2005. április 20-i bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon a költségekről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetlevelében a Télévision française 1 a Bizottság 2005. április 20-i határozatának megsemmisítését kéri, amely az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alapján a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította a francia hatóságok által a France Télévision javára létrehozott előfizetési díj-rendszert.

A felperes megsemmisítés iránti kérelme alátámasztásául lényegében öt jogalapra hivatkozik, amelyek a következők:

- a határozat nem kielégítő indokolása;
- a védelemhez való jog megsértése; a felperes felrója a Bizottságnak, hogy nem hívta fel az észrevételei előterjesztésére, nevezetesen a szóban forgó támogatás vizsgálata során a francia állam által vállalt kötelezettségek megfelelőségével és terjedelmével kapcsolatban annak ellenére, hogy a felperes és a Bizottság korábban kapcsolatban álltak és párbeszédet folytattak;
- a francia állam által vállalt kötelezettségek nem kielégítő terjedelme; a felperes szerint a javasolt kötelezettségek nem képesek biztosítani a francia előfizetési díj-rendszernek az állami támogatásokra vonatkozó közösségi szabályokkal való összhangját, mégpedig a közszolgáltatás finanszírozásának arányosságára vonatkozó szabállyal és a közpénzek felhasználásának átláthatóságára vonatkozó szabállyal való összhangját;
- eljárási szabálysértés; a felperes bírálja az alperes hozzáállását, amely alapján úgy tűnik, hogy a nemzeti hatóságok feladata annak értékelése, hogy egy állami támogatási intézkedés a közösségi jog értelmében támogatásnak minősül-e, miközben ennek vizsgálata a Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik;
- téves jogalkalmazás, ami arra vonatkozik, hogy alkalmazható-e az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése a közszolgáltatási kötelezettségek költségein túlmenő költségtérítésből következő támogatás esetére. A felperes vitatja a Bizottságnak az Altmark-ítéletre⁽¹⁾ vonatkozó értelmezését, és annak alkalmazását a jelen ügyben. Úgy érvel, hogy az alperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt vizsgálta, hogy egy közszolgáltatás költségeinek megtérítésére irányuló állami intézkedés igazolható-e az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése alapján, miközben a Bizottság maga állapította meg, hogy ez az intézkedés nem felel meg az Altmark-ítélet követelményeinek.

⁽¹⁾ A C-280/00. sz. ügyben 2003. július 24-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-7747. o.).